

cím řízení nový přednes po případě nové obrany nejsou absolutně vyloučeny, jsouce přípustné, pokud se nevymykají z rámce nařízeného doplnění (rozh. č. 9577, 12478 Sb. n. s.). Než v souzeném případě vnáší stěžovatel do doplňovacího řízení nový důvod rozlukový, který nebyl předmětem řízení a rozhodnutí v první stolici, nebyv uplatňován ani v žalobě samé, ani v dalším řízení v první stolici (rozh. č. 11296, 14192, 14805 Sb. n. s.), což se zřejmě vymyká z rámce nařízeného doplnění odvolacím soudem, i když rozlukové řízení je ovládáno zásadou vyšetřovací. Na tom nic nemůže měniti ani okolnost, že by snad žalobce byl po případě nucen uplatňovati tento další důvod rozlukový novou žalobou.

Čís. 15848.

Exekuci nelze povolití proti tomu, na něhož přešel závazek podle § 9 ex. ř., stalo-li se převzetí závazku stanoveného potom rozsudkem ještě před zahájením sporu, v němž byl vydán rozsudek, jsoucí exekučním titulem pro navrženou exekuci.

(Rozh. ze dne 25. února 1937, R I 1363/36.)

Vymáhající věřitel navrhl, aby mu byla povolena podle § 9 ex. ř. exekuce proti trustee Georgu L-ovi na základě rozsudků vydaných proti firmě H. (v Anglii), tvrdě, že závazky firmy H. převzal na sebe povinný, o čemž přiložil k exekučnímu návrhu ověřený úřední opis listiny, vydané registračním úřadem pro vyrovnání obchodní komory Jeho britského Veličenstva v Londýně. Prv ý s o u d exekuci povolil. R e - k u r n í s o u d exekuční návrh zamítl.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Není třeba zkoumati otázku, zda ověřený úřední opis, vydaný registračním úřadem pro vyrovnání obchodní komory Jeho britského Veličenstva v Londýně o tvrzeném přechodu závazku na stranu povinnou, je veřejnou listinou, postačující k průkazu tvrzeného přechodu ve smyslu § 9 ex. ř., ani zda mezi Československou republikou a Britskou říší je zaručena ať již právně, ať již skutečně vzájemnost v příčině uznání platnosti veřejných listin vydaných na území jednoho nebo druhého státu, neboť i kdyby byla na obě otázky dána odpověď kladná, nemohlo by býti vyhověno rekursu, a to z těchto důvodů: Stěžovatelka opírá své právo vymáhati svoji pohledávku na trustee Georgu L-ovi o ustanovení § 9 ex. ř., dovolávajíc se při tom listiny ze dne 26. května 1932. Ustanovení § 9 ex. ř., že proti někomu, kdo není v exekučním titulu uveden, může býti vedena exekuce, je-li prokázáno, že závazek v něm určený přešel na osobu, proti které se exekuce navrhuje, dopouští logicky jen výklad, že exekuční titul byl sice podle právního stavu dosažen proti určité osobě, že však nastala změna, podle kteréž

je zavázaným subjekt jiný. Z toho plyne, že o převodu ve smyslu § 9 ex. ř. může být řeč, jestliže oprávněný subjekt neměl ještě možnosti, aby vymohl exekuční titul proti jiné osobě než původně zavázané. V souzeném případě však žaloba byla podána dne 8. září 1933, tedy po listině, které se stěžovatel dovolává, z čehož plyne, že podle ní měl spor být ihned veden proti osobě, nyní za dlužníka prohlášené, že této osobě měla být dána možnost vstoupiti do sporu, a nelze tedy mluvit o přechodu závazku ve smyslu § 9 ex. ř.

Čís. 15849.

Nabytí vlastnictví k vydražené nemovitosti příklepem v nucené dražbě jest nabytím odvozeným.

Nebyl-li vydražitel bezelstným, mohou proti němu třetí osoby, jež nabyly vydržením na vydražené nemovitosti práva služebnosti, uplatňovati služebnost, třebaže neohlásily právo to před dražbou. O vydržení práv nezapsaných v pozemkové knize a přerušení vydržení platí obecné předpisy (§§ 1500, 1497 obč. zák.). Příklepem vydražiteli, který nebyl bezelstným, se vydržení služebnosti na vydraženém pozemku nepřerušuje.

(Rozh. ze dne 25. února 1937, R I 125/37.)

Proti zápůrcí žalobě (§ 523 obč. zák.), již se žalobci domáhali výroku, že žalovaným nepřísluší služebnost jízdy (vozové cesty), namítli žalovaní, že dotčená služebnost byla vydržena, byla vykonávána veřejně a žalobci při obvyklé pozornosti o jejím výkonu mohli vědět a také o ní věděli. První soud uznal tyto námitky odůvodněnými a žalobu zamítl. Odvolací soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí, vycházející z názoru, že právní předchůdce žalobců nabytí pozemků, patřících nyní žalobcům, v exekuční dražbě, tedy bezprostředním způsobem (§§ 381 a dalších obč. zák.) a ne odvozeně (§§ 423 a dalších obč. zák.), takže bylo tím za podmínek § 170 č. 5 ex. ř. vydržení služebnosti přerušeno.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, aby o odvolání žalobců znova rozhodl.

Důvody :

Názor odvolacího soudu není správný. Vlastnictví k vydražené věci se ovšem nabývá již příklepem, ale i toto nabytí je odvozeným, jak bylo opětovně vyloženo v rozhodnutích č. 2917 a 6655 Sb. n. s., a platí tedy o něm stejné předpisy jako o každém jiném odvozeném nabytí až na výjimky stanovené zákonnými ustanoveními k ochraně bezelstných vydražitelů (materiál k ex. ř., svazek II, str. 659). Než o právech nezapsaných v pozemkové knize a zejména o vydržení služebností na vydražené nemovitosti a přerušení takového vydržení nestanoví ani občanský zá-